

FundiPau

Butlletí Primavera 2014

106

- **En record de l'Alfons Banda**
- **El Congrés ratifica el TCA**
- **Armes nuclears: de Mèxic a Viena**

FundiPau és una ONG nascuda el 1983 que treballa per un món en pau. A través d'una opinió pública cada cop més informada i activa, impulsa tots aquells canvis culturals i estructurals que han de fer possible l'eradicació de la violència com a forma de relació entre les persones i els pobles.

Per començar

Els conflictes no són partits de futbol

Davant dels fets d'Ucraïna, hi ha qui ho atribueix tot a la impresentabilitat del règim de Putin (per cert: ho és molt d'impresentable) i a la seva dèria de reconstruir l'antic imperi soviètic. A partir d'aquí, tot allò que va bé a Rússia (referèndum a Crimea, protestes prorusses, etc.) és considerat com un fet orquestrat per Putin i se'ls nega tot valor analític per si mateix.

Per l'altre cantó, hi ha qui només hi veu la mà dels EEUU-Europa al darrere de tot: la voluntat de fer la guitza a Rússia i aconseguir més països amb governs titella que serveixin als interessos occidentals. I, així, de la revolta contra l'anterior govern ucraïnès, només se'n destaca la presència d'elements feixistes (que hi eren) per a desacreditar tota possible raó a l'oposició.

Sí, la realitat sempre és més complexa. I, en aquest cas, és molt més a prop de sumar les dues visions que no pas quedar-se amb una de les visions excloents.

I és que no podem analitzar un conflicte com si fóssim 'hooligans' d'un equip de futbol. A Ucraïna (i a Síria, i a Egipte i... a tot arreu) cal analitzar les coses amb distància, deixant fòbies i fílies i atenent-nos als fets. El sectarisme en l'anàlisi de conflictes és intel·lectualment deplorable però el més greu és que, en termes de resoldre els conflictes i construir la pau, no ens duu enlloc.

Jordi Armadans, director de FundiPau

Foto: Ivan Bandura

Notícies

El Congrés ratifica el TCA

Amb 313 vots a favor i una abstenció, el Congrés dels Diputats va aprovar, el 20 de febrer, la ratificació del Tractat sobre Comerç d'Armes. Les ONG de la campanya Armes Sota Control, Amnistia Internacional, FundiPau i Oxfam Intermón valorem molt positivament la unitat de vot que es va aconseguir, convençuts que recull el parer majoritari de la societat civil al rebutjar la venda d'armes per cometre atrocitats.

El darrer pas del procés es va donar el 2 d'abril. Aquell dia, juntament amb altres 17 països europeus, l'Estat espanyol va dipositar oficialment l'instrument de ratificació a la seu de les Nacions Unides, a Nova York. Aquest tràmit es va fer coincidir amb un acte especial de celebració del primer aniversari de l'aprovació del tractat, el 2 d'abril de 2013.

El Tractat sobre Comerç d'Armes, és el resultat d'una campanya internacional de més de deu anys de la societat civil. Entre altres punts, prohibeix als estats transferir armes a països on saben que seran utilitzades per cometre genocidi, crims de lesa humanitat, crims de guerra o per facilitar la seva comissió.

Armes nuclears: de Mèxic a Viena

La segona conferència internacional sobre l'impacte humanitari de les armes nuclears, celebrada a Mèxic el mes de febrer, va concloure amb una crida del govern mexicà als 146 països assistents a obrir un procés diplomàtic per prohibir les armes nuclears.

La conferència va representar un punt d'inflexió en el debat nuclear: un gran nombre de països es van mostrar obertament favorables a obrir un procés cap a un tractat de prohibició. En aquesta línia, el govern austríac va anunciar que Viena acollirà una nova conferència internacional a finals d'aquest any.

Per la Campanya Internacional per a l'Abolició de les Armes Nuclears (ICAN), l'evidència del terrible impacte humanitari d'una sola detonació, el risc significatiu de que es produeixi i la impossibilitat de les agències humanitàries

de donar-hi resposta, han fet augmentar el suport a la prohibició nuclear. Ara cal que els estats es comprometin amb aquest objectiu en les negociacions de la propera reunió de Viena.

La conferència de Nayarit va comptar amb la participació d'agències de les Nacions Unides, d'experts de renom internacional, d'antics oficials de l'exèrcit i d'investigadors del centre de recerca del Regne Unit Chatham House, que van presentar informes de l'impacte d'una detonació nuclear sobre el clima del planeta, l'agricultura, la salut humana i les infraestructures socials i econòmiques. En canvi, mentre que altres armes de destrucció massiva –les químiques i les biològiques– s'han declarat il·legals, no passa el mateix amb les armes nuclears. La conferència de Mèxic ha permès que molts estats reconeixin ara la necessitat de posar en marxa un tractat de prohibició com a proper pas cap a l'eliminació.

Alfons Banda, un home de pau

El dijous, 30 de gener de 2014, moria a Barcelona l'Alfons Banda i Tarradellas, als 69 anys d'edat. L'any 1983, l'Alfons, va ser un dels fundadors de la Fundació per la Pau –avui Fundipau– i la va presidir fins el 2011. Ara en coordinava el Comitè Internacional.

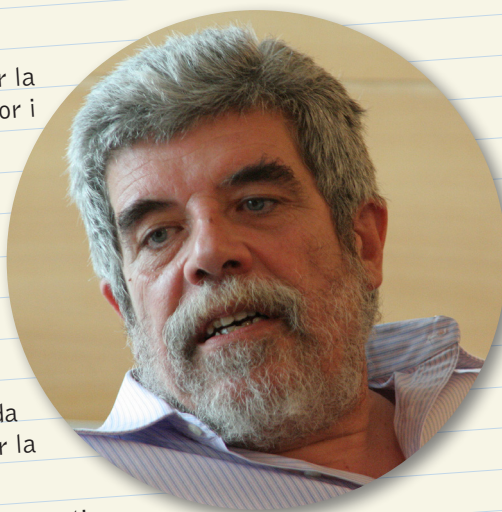
Des de Fundipau volem mantenir viu el seu exemple de treball constant, tenaç i confiat per la pau. El seu convenciment que la pau és el camí continuarà marcant el nostre.

Biografia

Va néixer a Girona el 1944. Químic de formació, va desenvolupar la seva carrera professional en l'àmbit de l'educació com a professor i director en diverses institucions educatives.

El seu interès pel pacifisme va començar als anys 70 del segle XX de la mà de persones com Joan Gomís, Lluís Maria Xirri-nacs, Fèlix Martí, Arcadi Oliveres i Pepe Beúnza. A l'inici dels 80 rep una altra influència decisiva, la del Premi Nobel de la Pau Sean McBride, a qui considerava un dels seus mestres. Arran d'una conferència de McBride a Barcelona, l'Alfons, juntament amb un petit grup de persones, decideix fundar una entitat amb l'objectiu d'avançar cap a la cultura de pau, basada en la força transformadora de l'opinió pública: la Fundació per la Pau.

Al llarg de la seva trajectòria compromesa, l'Alfons va participar activament en innumerable conferències, manifestacions i actes, a més de publicar dos llibres sobre educació per la pau i molts articles en diversos mitjans de comunicació. També va formar part d'organismes com el Consell Català de Foment de la Pau i va tenir la intuïció per a la creació de l'Institut Català Internacional de la Pau (ICIP), del qual n'era vicepresident i hi dirigia la col·lecció de llibres *Clàssics de la pau i la noviolència*. Va ser un dels membres impulsors del col·lectiu Pau i Treva i va participar en la redacció del document *Catalunya, nació de pau*, entre d'altres activitats.

Amic Alfons, inspirador, proper, honest

Xavier Masllorens, President de Fundipau

L'honestat intel·lectual potser està poc valorada públicament, però és imprescindible per fer avançar la humanitat. Requereix reflexió, anàlisi, obertura al pensament dels altres, aprenentatge –sovint col·lectiu– i aportació sincera per al creixement global.

M'ho va ensenyar l'Alfons Banda. No en vàrem parlar mai, d'això, però el seu comportament parlava sol. La seva capacitat de racionalitat i anàlisi, un alt nivell d'exigència ètica, el gust per la lectura –i per conèixer les idees d'altres– i l'aversion a la superficialitat el feien un excel·lent conversador i un autèntic inspirador d'idees.

Des de l'amistat o des de la militància, va aconseguir implicar moltes persones de procedència diversa en el treball per la pau, en el convenciment de que una cultura inèdita (la resolució pacífica i dialogada dels conflictes) és possible i que s'imposarà un dia, quan hi hagi una massa crítica de la ciutadania que n'estigui convençuda i exigeixi pacíficament i tossudament que així sigui.

Als amics i companys ens agrada recordar l'humor de l'Alfons, la seva fina ironia, la seva bonhomia i el seu somriure –diuen que el somriure d'una persona és immortal–. El camí de la pau, l'únic camí possible per al futur de la humanitat, està des d'ara empedrat d'un altre exemple de vida honorada, coherent i plena. El dia 30 de gener recordarem, cada any, que Gandhi no va ser l'únic mestre.

FundiPau

La pau, en paraules de l'Alfons Banda

Una bona manera de mantenir vius la memòria i el llegat de l'Alfons, és recordar les seves paraules. Per això, en aquest espai recollim fragments d'algunes

de les seves aportacions en diversos materials que hem publicat. Més endavant, es farà un recull extens dels seus textos i articles.

1983 - Buscar, discutir i assajar solucions humanes per als grans problemes de la humanitat és fer que l'home sigui humà i que ho sigui la societat. Renunciar-hi és obrir el camí a tots els desastres.

1984 - Tots els governs necessiten ser estimulats per una opinió pública exigent que actuï de contrapès a les enormes pressions a què són sotmesos; ben sovint ha estat la iniciativa de grups cívics al marge dels mecanismes de poder els que han marcat el camí.

1989 - Descobrir què hi ha de violent en nosaltres i treballar per eliminar tantes actituds violentes com mantenim, és feina de cada un de nosaltres i ningú no pot estalviar la feina a ningú.

1990 - Tot està disposat de manera que la guerra sigui considerada com un fet inevitable enfront del qual únicament hi ha lloc per a la resignació primer i la lamentació després.

1991 - El treball que cal fer per a la instauració d'una cultura de pau és llarg i feixuc però és una empresa a l'alçada de la dignitat humana. L'home és sempre més gran que els seu present perquè és capaç d'imaginar i aconseguir un futur millor.

1992 - Una societat en pau no amaga pas els conflictes sinó que els afronta i resol de manera no violenta que vol dir no només sense violència sinó també sense agressivitat.

1994 - La pau perfecta és, potser, un somni llunyà, però la instauració d'una cultura de pau és una possibilitat que depèn de nosaltres.

1996 - Únicament una adequada comprensió i una intel·ligent i coratjosa gestió de la complexitat pot conduir a solucions constructives, les úniques que són solucions, als grans reptes que la justícia, la pau i el medi ambient ens plantegen en aquest fi de mil·lenni.

1983. Acte de presentació de la *Fundació per la Pau*, amb Sean McBride

1983. Acte de presentació de la *Fundació per la Pau*, amb Adolfo Pérez Esquivel i Xavier Masllorens

1995. Trobada *Dones i Pau*, amb Christophe Duclau i Hebe de Bonafini

1996 - No hi ha cap estat, ni cap pàtria, si ho voleu més clar, que valgui una sola vida humana. Cal anar substituint la 'raó d'estat', una de les majors causes de criminalitat que registra la història, per la 'raó del ciutadà'.

1998 - Utòpics? Clar que sí! Com no ser-ho? El que distingeix a la persona humana dels altres éssers vius no és pas, precisament la inserció acrítica en la realitat sinó la capacitat d'imaginar-ne una altra de diferent i millor i de treballa eficaçment per construir-la.

1999 - Proposem un acte de lúcida generositat: fer, des de Catalunya, una aportació pionera, que ja té algun precedent (el cas del SIPRI suec, per exemple), a favor de la Cultura de Pau. (...) Per què no fer de la promoció activa de la Cultura de Pau una marca d'identitat de Catalunya?

2003 - Que ningú quedi decebut: construir la pau és un procés històric i no el resultat feliç d'un episodi. La pau, ja ho sabem, és una cultura nova, inèdita que necessita imaginació, tossuderia, coratge i la voluntat de molts.

2006 - La violència troba en l'odi, en el ressentiment, en la sospita, en el menyspreu i en el silenci els elements necessaris per créixer i perpetuar-se. El diàleg que cal encetar exigeix coratge, respecte i també confiança, ni que sigui a un nivell embrionari. Només així es pot encetar el llarg camí de la reconciliació i de la pacificació.

2009

Des de la política se'ns diu que es governa per possibilitats. Que la política és l'art del possible. Jo crec que la política respon a prioritats. Primer s'assenyala la prioritat, es defineix un marc i dins d'aquest marc es donen, ara sí, les possibilitats.

2011 - Quan algú es refereix a les 'raons d'estat' no puc deixar de preguntar-me si hi ha cap causa de criminalitat comparable a la 'raó d'estat' (...). Una i altra vedada torno a pensar que si els estats fossin persones serien males persones.

2012 - Segueixo amb un compromís mantingut per la cultura de pau pel qual no m'ha faltat mai imaginació, ni m'han fallat les intuïcions, però en el qual sovint m'ha flaquejat el coratge. De tot plegat en queda un destil·lat: la pau és el camí, exigent, cap a una humanitat més justa i fraternal, i el perdó i la reconciliació, les actituds necessàries per trencar la cadena de causalitats que expliquen una història permanentment violenta que no volem continuar.

2000. Conferència *Veus de Pau a la Pedrera*, amb Federico Mayor Zaragoza i Fèlix Martí

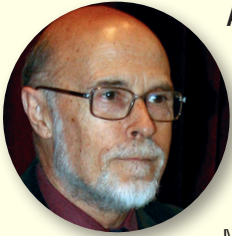
2005. Acte de lliurament dels *Premis Nacionals de Cultura*, amb Jordi Armadans

2007. *XVIII Trobada de Barcelona*, amb Arcadi Oliveres

FundiPau

En record de l'Alfons

Autoritat moral

L'Alfons tenia autoritat moral pel fet de no haver buscat mai reconeixements ni honors en la seva llarga dedicació a l'educació per la pau i a la reflexió sobre la gestió dels conflictes violents, a Europa o als altres continents, dels quals va ser observador atent. Era una persona que inspirava confiança. Per la seva honrada intel·lectual era respectat per tothom, fins i tot pels que no compartien les seves propostes alternatives a la cultura de la guerra.

M'agradava molt la seva determinació per crear instruments d'abast internacional a favor de la pau. Ho són la Fundació per la Pau, inaugurada l'any 1983 amb la benedicció de Sean McBride, i l'Institut Català Internacional per la Pau, que va rebre d'ell les orientacions fonamentals. Sempre va comptar amb recursos econòmics massa modestos però estava tan convençut de la utilitat de les seves iniciatives que no li feia por operar amb una base material precària.

Vivia en el mateix univers de valors que Gandhi, Mandela, Luter King, Xirinacs i els altres mestres de la noviolència. Pensava en una Catalunya avançada en els àmbits de la seguretat i la pau. Imaginava utopies sensates i possibles. Les seves paraules tenien credibilitat.

Fèlix Martí

Promotor de la cultura de pau i el diàleg en diferents organitzacions de la societat civil

L'Alfons va ser un amic especial. En una ocasió em va venir a buscar a l'aeroport i vam conduir i conduir... No puc recordar on anàvem, ni perquè. Sempre era per una conferència especial sobre pau. Em parlava sobre l'economia de Catalunya, de la Fundació per la Pau, sobre els esdeveniments del món. Teníem converses meravelloses que abastaven tot el món. Conservo records molt càlids de l'Alfons. Era generós, amable, cortès i molt intel·ligent. I estic segura que ara és feliç, sabent que va contribuir a formar i a orientar una nova generació de gent més jove que serà capaç de mantenir viva i activa aquesta organització de pau i justícia.

Cora Weiss

Expresidenta de l'International Peace Bureau
Representant de l'IPB a les Nacions Unides

Alfons Banda ha estat un dels pioners en favor de la pau i la noviolència molt més enllà de les fronteres nacionals.

Infatigable promotor dels drets humans, de la justícia, del desarmament, de la conciliació, de convivència harmoniosa. Una vida compromesa en favor dels seus ideals amb una implicació sense treva per aconseguir l'acord, el triomf de la paraula, la resolució pacífica.

Vigia de veu ferma y rigorosa en favor de la igual dignitat humana, era un gran defensor de la inflexió històrica de la força a la paraula. Ha mort, però ens queda el seu exemple, ens queda la llum que irradia la seva immensa obra.

Fa poc havia escrit: "Continuo treballant amb el compromís permanent per una cultura de pau. La pau és el camí, exigent, cap a una humanitat més justa i fraterna"

No puc imaginar l'Alfons Banda "descansant en pau". Seguirà lluitant, ja invisible, per la pau i la noviolència. (...)

Des que el vaig conèixer, fa molts anys, la meua admiració per aquest gran personatge no va parar de créixer. S'ha absentat, però la seva trajectòria quotidiana seguirà inspirant l'acció quotidiana de moltes persones, especialment de joves

que necessiten aquests referents en circumstàncies tan ombrívoles.

Federico Mayor Zaragoza

President de la Fundación Cultura de Paz
Exsecretari General de la UNESCO

Edita: FundiPau
c/ Casp, 31, 2n 1a A
08010 Barcelona
Tel. 93 302 51 29
www.fundipau.org

President: Xavier Masllorens
Director: Jordi Armadans

Coordinació butlletí:
Lourdes Vergés
Maquetació: Toni Viader
Impressió: Gràfiques Alpres
Dipòsit legal: B-50326-2077

Butlletí fet amb el suport de:

Butlletí **Primavera 2014**

En breu

Sabies que...

Històricament, la humanitat ha aixecat molts monuments i memorials dedicats a victòries bèl·liques i a aquells que es consideraven herois de guerra. Però també n'hi ha molts d'altres inspirats en la pau. A la ciutat de Newport, a l'estat nord-americà de Kentucky, n'hi ha un: la campana mundial de la pau (World Peace Bell) instal·lada al Pavelló del Monument del Mil·lenni. Pesa més de 33 tones i fa gairebé 4 metres de diàmetre.

Es va inaugurar el 31 de desembre del 1999 i es va tocar per primera vegada per les 12 campanades del cap d'any del 2000. Des d'aleshores es toca cada migdia i en ocasions especials.

Pensada com a símbol de la pau i la llibertat, porta una inscripció commemorativa de la Declaració Universal dels Drets Humans. Al món hi ha més de 20 campanes dedicades a la pau.

1914 – 2014. Cent anys de guerra i pau

Els dies 8 i 9 de maig, se celebrarà la XXI Trobada de Barcelona, organitzada conjuntament per FundiPau i Justícia i Pau. S'hi analitzarà el paper dels governs en la prevenció de la guerra, els diferents conflictes armats i els processos de pau del darrer segle, i el rol ha tingut i que ha de tenir la societat civil. Les jornades es faran a l'Auditori de la Facultat de Comunicació Blanquerna, c/ Vallldonzella, 12, són gratuïtes i cal inscripció prèvia a www.fundipau.org/trobada.

Mapa DENIP

Una seixantena d'escoles han enllaçat l'activitat de pau que van fer durant en el Dia Escolar de la Noviolència i la Pau al Mapa DENIP 2014. Aquest recurs, que FundiPau va crear fa tres anys, s'ofereix com un fons d'activitats per la pau, adreçat especialment a escoles i centres de lleure.

www.fundipau.org/denip

Solidaritat amb el poble de Síria

El 15 de març va fer tres anys de l'inici del conflicte de Síria que ha costat la vida a 140.000 persones i ha provocat 6 milions de refugiats i desplaçats. A Barcelona, diverses organitzacions, partits i sindicats vam organitzar una manifestació conjunta per mostrar la solidaritat amb la població siriana i reclamar la fi de les hostilitats armades.

Ajuda'ns a construir una cultura de pau

> Nom i cognoms _____ > NIF _____
> Adreça _____ > Codi postal _____ > Població _____
> Telèfon _____ > Correu electrònic _____

Vull col·laborar amb FundiPau, mitjançant les aportacions que indico a continuació
(marca amb una x les teves aportacions o bé escriu la quantitat que desitgis)

12€ 30€ 60€ _____ €

- Cada mes per domiciliació bancària (omplir dades)
- Cada 3 mesos per domiciliació bancària (omplir dades)
- Una sola vegada per domiciliació bancària (omplir dades)
- Una sola vegada amb ingrés al compte* de la Fundació
- Cada 2 mesos per domiciliació bancària (omplir dades)
- Un cop l'any per domiciliació bancària (omplir dades)
- Una sola vegada per taló adjunt

Domiciliació bancària

> Banc / Caixa _____ > Titular del compte o llibreta _____
> Compte / llibreta > Data _____
Entitat Oficina Control Número compte

Aquestes aportacions desgraven un 25% en fer la declaració de la Renda.

Estem rebuts de tots els donatius. Envia aquesta butlleta a:

FundiPau c/ Casp, 31, 2n 1a A. 08010 Barcelona

*El número de compte de FundiPau és:

Catalunya Caixa 2013-0616-88-0200477680

Abans de fer-me soci, vull rebre més informació

Signatura del titular del compte / llibreta

Parlant de pau amb...

Fredrik S. Heffermehl

“Els premiats amb el Nobel de la Pau haurien de ser activistes per la pau i creure en el desarmament”

Fredrik S. Heffermehl (Rena, Noruega, 1938) és llicenciat en dret per la Universitat d'Oslo i *Master of Laws* per la Universitat de Noya York. Des de 1984 és un reconegut activista per la pau mundial i el desarmament. Actualment és vicepresident de la *International Association of Lawyers Against Nuclear Weapons*. Acaba de publicar el llibre *La voluntat de Alfred Nobel. ¿Qué pretendía realmente el Premio Nobel de la Paz?* amb l'editorial Icaria.

dors dels seus premis: metges, científics, l'Acadèmia Sueca (de les lletres). A la dècada de 1890, el Parlament de Noruega era la millor Acadèmia de Pau que podia trobar, liderava el suport a les noves idees de pau. Desafortunadament, les idees de pau de Nobel s'han convertit en una posició dissident en el món d'avui. La majoria política a Noruega està a favor d'unes forces militars fortes i de mantenir la seva lleialtat amb l'OTAN i per servir aquest punt de vista s'ha apropiat del premi amb què Nobel va intentar servir la causa de l'abolició del militarisme.

Quina ha estat l'evolució del Premi?

En les primeres dècades, els noruecs encarregats d'atorgar el premi eren ben conscients que, per crear-lo, Nobel s'havia inspirat en l'activista per la pau austríaca Bertha von Suttner i en les seves idees, a les quals ell havia promès donar suport. El 1914 va ser un any crucial. Suttner va morir pocs mesos abans que esclatés la Primera Guerra Mundial, un conflicte que va suposar un cop molt dur a les seves idees de pau i del qual el moviment pacifista no es recuperaria mai del tot. Des d'aleshores el premi ha anat en constant decadència. Avui els noruecs encarregats d'atorgar-lo l'utilitzen per promoure exactament el contrari del pla de pau a què Nobel volia donar suport.

Què n'opina dels recent premiats, Barack Obama i la Unió Europea?

N'hi ha que encara proclamen que “si vols la pau, prepara la guerra”, una frase que Suttner qualificava com a “vell i idiota eslògan romà” (“*altrömischen Idiotensatz*”). Tant Obama com la Unió Europea tenen aquesta visió, que obliga a generar noves guerres. Obama estava al càrrec de dues guerres quan va rebre el Nobel de la Pau, i els líders de la UE van viatjar directament de la cerimònia on van rebre el premi de desarmament a una reunió a Brussel·les on van adoptar nous acords per millorar la seva força militar.

I del guardó del 2013 a l'Organització per a la Prohibició de les Armes Químiques (OPCW)?

El premi és per a reconèixer un canvi polític. S'hauria d'haver atorgat a persones que lluiten per allò que Nobel en el seu testament anomenava “crear la fraternitat de nacions (desarmades)”, no a buròcrates que implementen tractats que ja estan fets. L'OPCW no té com a objectiu abolir el militarisme.

Com ha reaccionat el Comitè Nobel a les crítiques que se li han fet?

El problema és que els parlamentaris noruecs que avui s'encarreguen del premi ignoren la intenció original d'Alfred Nobel. Ells trenquen la llei i ignoren les crítiques. En la seva gestió del Premi Nobel de la Pau, el president del Comitè Nobel, Thorbjørn Jagland, està actuant amb una indiferència descarada respecte els valors de la democràcia i la norma del dret, i no hauria de ser reelegit com a Secretari General del Consell d'Europa.

A qui li hauria donat vostè el Premi Nobel de la Pau?

Els guardonats haurien de ser activistes per la pau i creure en el desarmament general i complet. En el meu llibre *La voluntat de Alfred Nobel* he llistat centenars d'activistes que mereixerien ser tinguts en compte. Un exemple a Espanya: Federico Mayor Zaragoza, és un defensor entusiasta del desarmament.

Un desig.

El militarisme és un sistema fort i dinàmic amb un enorme poder polític. Mai aconseguirem un canvi real amb petits passos, un armistici per aquí, una abolició d'armes per allà. Per aconseguir un canvi real s'ha de trencar amb el militarisme i tots els països haurien de cooperar en un tractat per abolir totes les armes. És extremadament ambiciós, però imagineu el que aquesta idea faria per a un món millor!

Entrevista en castellà i anglès a:
www.fundipau.org/butlletins

Quina era la intenció original d'Alfred Nobel amb el Premi de la Pau?

La intenció de Nobel era abolir el militarisme. Si erem en aquest objectiu en plena era nuclear podríem ser tots destruïts en un *harmagedon* nuclear.

Alfred Nobel va dedicar el seu “premi per als campions de la pau” al moviment pacifista que lluita per un pla específic de pau. El seu premi no és per a la pau en general, és per a aquells activistes per la pau que tenen per objectiu eliminar el militarisme del món.

Per què va deixar a Noruega la tasca d'escollir el premi de la Pau?

Nobel va escollir professionals perquè s'ocupessin de la selecció dels guanya-